

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2593/2021
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Вршка, адвокат из ..., против тужених ДД и ЂЂ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Вујовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2950/20 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 16.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2950/20 од 11.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2950/20 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 263/18 од 02.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су предложили да суд утврди да заоставштину пок. ЕЕ из ... рођеног ...1926. године који је преминуо ...2001. године сачињава право својине у 1/3 на некретнинама уписаним у лист непокретности .. КО ... са уписаним сувласничким уделима у корист тужене ДД у ¼ дела и у корист туженог ЂЂ са уделом ¾ дела ближе описане у том делу изреке уз обавезу тужених да то признају а тужиоцима издају исправу подобну за укњижбу ових непокретности на име пок. ЕЕ а у противном да такву исправу замени ова пресуда. Ставом другим и трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је тестаментом пок. ЕЕ који је сачињен 12.01.1995. године повређен нужни део тужилаца у обиму ближе описаним у том делу изреке, те да се смањи располагање наведеним тестаментом и одреди нужни део тужилаца сваком понаособ у новчаним износима ближе описаним у том делу изреке. Ставом четвртим и петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је тестаментом пок. ЕЕ повређен нужни део тужилаца у идеалним деловима ближе описаним у том делу изреке на непокретностима ближе описаним у том делу изреке, те да се обавезе тужени ЂЂ да то право призна тужиоцима и изда им ваљану исправу ради уписа тог права у јавним књигама, а да ће у противном такву

исправу заменити ова пресуда. Ставом шестим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2950/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца, а жалба тужених делимично усвојена а делимично одбијена па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што су тужиоци обавезани да солидарно туженима исплате на име накнаде трошкова парничног поступка поред износа досуђеног првостепеном пресудом још и 52.475,00 динар, укупно 371.675,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер питање примене чланова 39, 41, 43, 44, 48, 51. Закона о наслеђивању није спорно у судској пракси нити захтева ново тумачење права, док питање шта може чинити заоставштину оставиоца представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 05.03.2018. године. Вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара (8.481 евра).

С обзиром на то да је вредност предмета спора побијаног дела испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић